

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Viam Regiam Lvsatiae Svperioris

Schwartz, Johann Friedrich

[Wittenberg], 1732

Corollaria

COROLLARIA.

Via publica inter regalia refertur a FRIDERICO Imp. in 2. F. 56. Atque hoc jure hodie adhuc censetur. Igitur etsi princeps alicui fundum cum omni in eum jurisdictione concefferit, jurisdictionem tamen in viam publicam, seu jus cognoscendi de criminibus in ea commissis, dedisse non videtur. ZIEGLERVS *de Juribus majestatis lib. 2. cap. 17. §. 30.*

II.

Quum princeps refectionem viarum publice indicit, non hi saltem, qui immediate principi subsunt, sed & rustici, qui operas prædiisequestribus debent, ad refectionem istam obligantur. Dixi in *specimine XXVI. de Publicis rebus med. §. 6.*

III.

In Saxoniae electoratu de jurisdictione in vias publicas singulariter in der *Resolution und Erledigung der Gebrechen vom Jahre 1617. n. 24.* constitutum est, daß unsere Unterthanen alle Handel, so sich auf denen Strassen begeben, da ihnen sonst die Ober- Gerichte zustehen, unversehrt von unsern Ambt- Leuten zu richten haben sollen, und davon nichts ausgeschloffen, allein alle Gewalt- Sachen, Raub- und Zugriffe, auch öffentliche verhdliche Thaten, welche Uns, aus Krafft derer Regalien und Fürstlicher Obrigkeit, zu richten zustehen, wollen Wir Uns gleichfalls vorbehalten haben. Privilegium hoc est magistratibus Saxonis, non noviter tamen, sed olim jam anno 1506. a GEORGIO duce datum, quod commemorat MÜLLER in *Annalibus Saxonis ad hunc annum pag. 63.*

IV.

Magistratus inferiores, etiam in Saxonia, omnimodam in vias publicas jurisdictionem præscriptione acquirere possunt, non alia tamen, quam immemoriali, arg. *c. 1. de Præscript. in 6.* Vide responsum Jctorum Vittembergenis apud ZIEGLERVM *de Juribus majestatis lib. 2. c. 17. §. 38.*

V.

Viator, etsi non moneatur, merces sponte profiteri & vectigal offerre debet. *L. 16. §. 5. 6. de Publicanis.*

VI.

Injusta vectigalia, si conscientiam spectes, licite eluduntur. Vide *Spec. 428. de Vectigalibus med. 2.*

VII.

VII.

De mercibus invecitis, sed, non invento emptore, reportatis, bis vectigal exsolvi non oportet. *Ibid. med. 3.*

IIX.

Res, quas quis ex fundis suis ad usum proprium importat, a vectigali immunes sunt, *L. 5. C. de Vectigalibus.*

IX.

Non etiam eæ, quas quis alibi comparatas ad usus suos advehit. Vide *dictum spec. med. 5.*

X.

Conductor duorum diversorum prædiorum pro rebus, quas ex uno in alterum transvehit, vectigal debet. *Ibid. med. 6.*

XI.

Quisquis vectigalia sive terrestria sive aquatica recipit, iter facientibus vel in terra vel in mari & flumine viam securam & commodam præstare debet. *L. un. C. de Alexandria primatibus.*

XII.

Nimis liberaliter *LYDOVICI in Doctrina pandectarum tit. de Publicanis §. 2. De quibus rebus, ait, hodie vectigal solvendum, & quæ personæ ab ejus solutione sint immunes, hoc ex ff. addisci nequit, sed a cujuslibet Principis arbitrio dependet. Imo vero principum potestas circa vectigalia legibus imperii publicis restringitur maxime, inprimis Capitulatione CAROLI VI. art. 8. quæ quid circa vectigalia innovari vetat, & cuilibet sibi ipsi jus contra innovantem dicere permittit.*

XIII.

Et si vectigalia vetera augeri nequeant, licebit tamen principi, postquam prisca pecunia hodie insigniter mutata est, habita veteris valoris ratione, amplius quid, quam olim constitutum fuit, exigere.

XIV.

Ignorantia juris fisco & publicanis non nocet. Itaque vectigal debitum, quod propter ignorantiam juris exactum non fuit, exigi adhuc potest. Dixi in *Specimine CCLXXXIX. de ignorantia & errore medit. 3.*